

๗

อนุสาร

อุดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 31 ฉบับที่ 319 มกราคม 2548

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

- “มหกรรมอุดมศึกษา” ครั้งแรกในประเทศไทย
 - ผลงาน 10 ประเด็นเด่นในรอบปี 2547
- ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ขอเชิญประกวดสื่อการเรียนการสอน

Thailand Cyber University (TCU)

ติดตามอ่านอนุสารอุดมศึกษาออนไลน์ ได้ที่ <http://www.mua.go.th/pr WEB>

อนุสาร

ดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 31 ฉบับที่ 319 มกราคม 2548

เอกสารเผยแพร่ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เรื่อง

สารบัญ

หน้า

- “มหกรรมอุดมศึกษา” ครั้งแรกในประเทศไทย 3
- ผลงาน 10 ประเด็นเด่นในรอบปี 2547 11
ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- ขอเชิญประกวดสื่อการเรียนการสอน Thailand Cyber University (TCU) 23

ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์พิเศษ ภาวิธ ทองโรจน์
 นายสุชาติ เมืองแก้ว
 นางสาวจิรณี ดันดิรัตน์วงศ์
 นายพลสันต์ ไพธิ์ศรีทอง
 นายสุเมธ แยมุ่น
 นางเน่งน้อย พัวพัฒนกุล

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์
 นางปรานี ชื่นอารมณ์
 นางสาวสุลลิกกร ภูบุญเจริญไชย
 นายเจษฎา วณิชชากร

บรรณาธิการ

นายกฤษณ์กร วงศ์ไทย

ภาพ

นายจรัส เล็กเกาะทวด
 นายพรชัย สิทธินันท์

ผู้โฆษณา

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

ศิลปกรรม

นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
 โทร. 0-2354-5500-19
 โทรสาร. 0-2354-5524-26
 www.mua.go.th E-mail : info@mua.go.th

เผยแพร่

นายวิรัตน์ มานะมุติ

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด อาร์ตโปรเกรส
 50 ซ.เพ็ญและเพื่อน ถ.ประชาสงเคราะห์ ดินแดง กรุงเทพฯ

โทร. 0-2247-2560-1

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เปิดศักราชปี 2005 ด้วย “มหกรรมอุดมศึกษา” ครั้งแรกในประเทศไทย

๖ 149 1๓๗

จากการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะนำศักยภาพทางกำลังปัญญา และองค์ความรู้ ของสถาบันอุดมศึกษาไทย มาบูรณาการให้เกิดประโยชน์ต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศอย่างเป็นรูปธรรมนั้น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงเปิดศักราชใหม่ด้วยการจัดงาน “มหกรรมอุดมศึกษาครั้งที่ 1” (UNIVERSITY FAIR 2005) ขึ้น ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ระหว่างวันที่ 12-15 มกราคม 2548 เพื่อประกาศศักยภาพของการอุดมศึกษาไทยในทุกมิติ และงานนี้ถือเป็นการแสดงประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการการอุดมศึกษาของประเทศ แก่สังคมและสาธารณชนอีกด้วย โดย นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงานและแสดงปาฐกถาพิเศษ ในหัวข้อ “ระบบการจัดการความรู้”

ภายในงานมีการ จัดแสดงศักยภาพในการจัดการศึกษา เพื่อผลิตบัณฑิตไทยทั้งในปัจจุบัน และอนาคต ของสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง นำเสนอผลงานวิจัย องค์ความรู้ และเทคโนโลยีใหม่ ตลอดจนการพัฒนาไปสู่นวัตกรรมเชิงพาณิชย์ เพื่อสนับสนุนธุรกิจอุตสาหกรรมทุกขนาดของประเทศ ในรูปแบบ “ตลาดนวัตกรรม” การบริการวิชาการเพื่อการศึกษาตลอดชีวิต และนำเสนอบทบาทสำคัญของการอุดมศึกษาไทยที่มีต่อการพัฒนาประเทศ E-Learning และเปิดตัวโครงการ Cyber University รวมทั้งกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะและปัญญาแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาเพื่อชิงทุนการศึกษา และรางวัลต่าง ๆ ทุกวัน / การจำหน่ายหนังสือ เอกสาร ตำราวิชาการ และผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับอุปกรณ์เทคโนโลยีสารสนเทศทุกประเภท ในราคาพิเศษ สำหรับผู้แสวงหาโอกาสในการพัฒนาความรู้ทางวิชาการ และความก้าวหน้าในวิชาชีพ

สำหรับการสัมมนาทางวิชาการที่น่าสนใจนั้น มีดังนี้ วันที่ 12 ม.ค. 48 เรื่อง ระบบการจัดการ ความรู้ (Knowledge Management) วันที่ 13 ม.ค. 48 เรื่อง E-learning และโครงการ Thailand Cyber University วันที่ 14 ม.ค. 48 เรื่อง University - Industry Link วันที่ 15 ม.ค. 48 เรื่อง Towards Molecular Economy มีผู้สนใจสำรองที่นั่งผ่านเว็บไซต์ ของ สกอ. www.mua.go.th หน้า UNIVERSITY FAIR 2005 เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีเสวนากลุ่มย่อย ในเรื่องที่น่าสนใจทุกวัน

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เปิดเผยว่า การจัดงาน “มหกรรมอุดมศึกษา ครั้งที่ 1” (UNIVERSITY FAIR 1005) ณ ศูนย์การประชุม

แห่งชาติสิริกิติ์ นี้ มีสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศว่า 138 แห่ง ร่วมแรง ร่วมใจ จัดแสดงศักยภาพในการดำเนินภารกิจ ผลการดำเนินงานและทิศทางในอนาคต โดย สกอ. และมหาวิทยาลัย ตั้งใจนำเสนอเพื่อสาธารณชนอย่างแท้จริง ซึ่งปรากฏว่าในส่วนของ เฟลนารี ฮอลล์ และพลาซ่า ซึ่งจัดแสดง นิทรรศการการกำเนิดกิจการ/ภารกิจและข้อมูลทางการอุดมศึกษา ของมหาวิทยาลัยในสังกัด ได้รับความสนใจจาก อาจารย์ ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา อย่างมาก และส่วนของ **ตลาดนวัตกรรม** ซึ่งแสดงนวัตกรรมใหม่ที่พร้อมจะพัฒนาเป็นเชิงพาณิชย์นั้น มีผู้ประกอบการ นักธุรกิจไทย และต่างชาติ สนใจเข้าชมและพบปะหารือกับนักวิจัยเจ้าของผลงานตลอดทั้ง 4 วัน ซึ่ง สกอ. ได้จัด “มุขเจรจาธุรกิจ” ไว้รองรับในบริเวณใกล้เคียงกับส่วนจัดแสดงผลงานตลาดนวัตกรรม

การเปิดงาน “มหกรรมอุดมศึกษา ครั้งที่ 1” ในวันพุธที่ 12 มกราคม 2548 นี้ ในภาคเช้า สกอ. ได้รับความอนุเคราะห์จากสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ถ่ายทอดสดพิธีเปิด การปาฐกถาพิเศษ และการเยี่ยมชมงานของ นายอดิศักดิ์ โพธิ์อารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และในภาคบ่าย ได้รับความอนุเคราะห์จากรายการโทรทัศน์ “หมายเหตุประเทศไทย” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ทำการบันทึกเทปโทรทัศน์นอกสถานที่ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เพื่อแนะนำและเยี่ยมชมงานจากสถานที่จริงโดยศาสตราจารย์พิเศษ ภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่ง สกอ. ได้นำเทปโทรทัศน์รายการ “หมายเหตุประเทศไทย” ตอน “มหกรรมอุดมศึกษา” ออกอากาศแล้ว เมื่อวันพฤหัสบดีที่ 13 มกราคม 2548 ที่ผ่านมา ท่านผู้อ่านที่สนใจสามารถเข้าชมสำเนา รายการได้ที่ เว็บไซต์ของ สกอ. www.mua.go.th/PRWEB/Index.htm

“มหกรรมอุดมศึกษา” (UNIVERSITY FAIR 2005)

วันที่ 12-15 มกราคม 2548

ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

จัดโดย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ส่วนที่ 1

พิธีเปิดงานและการสัมมนาวิชาการ ในแต่ละวันมีหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- 12 ม.ค. เรื่อง ระบบการจัดการความรู้ (Knowledge Management)
จัดเป็นส่วนหนึ่งของพิธีเปิด โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
ปาฐกถาพิเศษ
- 13 ม.ค. เรื่อง E-learning และ Thailand Cyber University
- 14 ม.ค. เรื่อง University - Industry Link
- 15 ม.ค. เรื่อง Towards Molecular Economy

บริเวณที่จัดประชุม : ใน Meeting Room

ส่วนที่ 2 การแสดงในส่วนของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนในสังกัด ทุกแห่งทั่วประเทศ จำนวน 138 มหาวิทยาลัย เพื่อให้สังคมได้ทราบถึงขีดความสามารถและศักยภาพของสถาบันนั้น ๆ เนื่องจากปัจจุบันนี้ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยได้มีการขยายตัวทางด้านจำนวนขึ้นเป็นอย่างมาก อีกทั้งสถาบันเหล่านี้มีความหลากหลายทั้งในด้านบทบาทหน้าที่และเอกลักษณ์ทางวิชาการ ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อรวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองจะสามารถรู้จักสถาบันเหล่านี้ได้โดยครบถ้วน จากงานมหกรรมอุดมศึกษา

บริเวณที่จัดแสดง : Plenary Hall และ Plaza

ส่วนที่ 3 การแสดง ตลาดนวัตกรรม (Innovation Market)

จัดการแสดงงานวิจัยและพัฒนาโดยเป็นนวัตกรรมของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ชักชวนให้ผู้ลงทุนพบกับผู้ประกอบการ/คิดค้น เพื่อเน้นให้มีการนำนวัตกรรมไปต่อยอดเชิงพาณิชย์ แบ่งเป็น 6 กลุ่ม

1. กลุ่มเทคโนโลยีเกี่ยวกับหุ่นยนต์ และซอฟต์แวร์

- หุ่นยนต์สำรวจขั้วโลก (ม.มหิดล)
- แบบจำลองดาวเทียมขนาดเล็กไทพ์ดม (ม.มหานคร)
- อากาศยานไร้คนบังคับ (ม.มหานคร)

- ระบบรักษาความปลอดภัยผ่านมือถือ (ม.มหานคร)
- หุ่นยนต์กู้ภัย (ม.รท. ส่วนสุนันทา)
- ตรวจสอบเว็บไซต์ก่อนเจาะ (ม.มหาสารคาม)
- ตู้อัจฉริยะ (มธ)
- การออกแบบคอนกรีตผสมเถ้าลอย (มธ)
- TSPICs สำหรับ SMEs (มธ)
- เครื่องตรวจรอยร้าวในโลหะ (มช)
- บอร์ดไมโครคอนโทรลเลอร์ของหุ่นยนต์ (มทส)
- ระบบบริหารสินค้าคงคลังไร้สาย (ม.กรุงเทพ)
- หุ่นยนต์เสิร์ฟอาหาร (มก.)
- รถส่งเหตุการณ์อัตโนมัติ (ม.เกษมบัณฑิต)
- หุ่นยนต์เดินตามเส้น (ม.รังสิต)
- เวิร์ด ลานนา (ม.นอร์ทเชียงใหม่)
- การพัฒนาเกมส์ และสื่อการเรียนรู้ สำหรับคนพิการทางหู (ม.รท.ธนบุรี)
- PHP Code Generator Model (ม.รท.ธนบุรี)

2. กลุ่มเทคโนโลยีเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตร และอาหาร

- ชุดตรวจสอบสารต้านจุลชีพตกค้างในน้ำมันโค และในเนื้อเยื่อซีรัม (จุฬา)
- การผลิตสปลาเกตุดีจากแป้งข้าวเจ้า (สจพ.)
- การใช้ประโยชน์จากข้าวและมอลต์ข้าวไทย (ม.รังสิต)
- เครื่องทอดมันฝรั่งอัตโนมัติ (ม.สยาม)
- พาสต้าข้าวเจ้า (มทส.)
- เครื่องให้อาหารสุนัขอัตโนมัติ (ม.กรุงเทพ)
- เทคโนโลยีโคลนนิ่งโค (มทส.)
- เครื่องวัดการไหลของน้ำภายในลำต้นพืช (มอ.)
- ต้นแบบระบบฟาร์มหอยเป่าอื้อ (จุฬา)
- หุ่นจำลองยางพารา (มก.)
- การผลิตกระดาษจากหน่อไม้ฝรั่ง (มธ.)
- ภาชนะที่ผลิตจากโฟมแป้ง (มธ.)
- แถบสีบ่งชี้คุณภาพผัก ผลไม้สด (มธ.)
- เครื่องฉีดพลาสติกจากแป้งมันสำปะหลัง (ม.สยาม)

จัดแสดง Innovation Market

3. กลุ่มเทคโนโลยีทางการแพทย์

- แผ่นปิดแผลร้อนใน (ม.นเรศวร)
- เครื่องแยกไร (ม.มหิดล)
- เครื่องช่วยกลืนสำหรับผู้ป่วย (มอ.)
- รถเข็นนั่งชาเล้ง (มช.)

4. กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม

- เครื่องมือสาธิตการผลิตไบโอดีเซล (มอ.)
- เทคโนโลยีไมโครเวฟสำหรับงานทางวิศวกรรม (มธ.)
- เครื่องตรวจสอบรอยร้าวในโลหะ (มช.)
- กระบวนการผลิต และคุณสมบัติทางกลของเหล็กกล้าเอ็นมิลล์ (ม.เกษมบัณฑิต)
- I-Can-Coolz (ม.ธุรกิจบัณฑิต)
- เครื่องปฏิกรณ์ไบโอดีเซลแบบต่อเนื่อง (ม.สยาม)
- ถ่านกัมมันต์จากกะลามะพร้าว (มศก.)
- เครื่องกรองน้ำแบบคววนแจ้ง (ม.รภ.ยะลา)

5. กลุ่มเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชน

- การออกแบบ และพัฒนาผลิตภัณฑ์ (ม.รภ.อุดร)
- เครื่องทอผ้าแบบนิวแมติกส์ควบคุมการทำงานไมโครคอนโทรลเลอร์ (ม.รภ.สุรินทร์)
- การออกแบบประยุกต์ศิลป์ (ม.รภ.ธนบุรี)
- กระเป๋าเป็นนักเรียนที่เดินทางทางน้ำ (ม.รภ.สวนสุนันทา)
- การเคลือบเส้นใยชิตินจากไหม (มทส.)
- โรงไฟฟ้าชีวมวลขนาดเล็ก (มทส.)
- โปรแกรมบัญชีสำหรับธุรกิจ SMEs (ว.นอร์ทกรุงเทพ)

6. กลุ่มรางวัลนวัตกรรมแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 4 โดยสมาคมวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย เช่น

- การทำโฟม และยางพื้นรองเท้ายึดติดกันโดยไม่ใช้กาว
- นอกจากนี้ยังมีการจัดแสดงโครงการ หน่วยเพาะปมวิสาหกิจในสถาบันอุดมศึกษา

University Business Incubators 10 แห่ง และโครงการ Technology Licensing Office

บริเวณที่จัดแสดง : หน้าห้องบอลรูม

ส่วนที่ 4 โครงการ Thailand Cyber University (TCU) และระบบ e-learning

(จัดแสดงศักยภาพของเครือข่าย UniNet (สารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา) ระบบการเรียนการสอนทางไกล

1. Mini Theater

- ฉายวิดีโอทัศน์ Thailand Cyber University : Learning opportunity for everyone

2. e-Learning Concept

3. e-Learning Zone

- นำเสนอบทเรียนที่สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง
- กลุ่มสาระความรู้

4. e-Library Zone

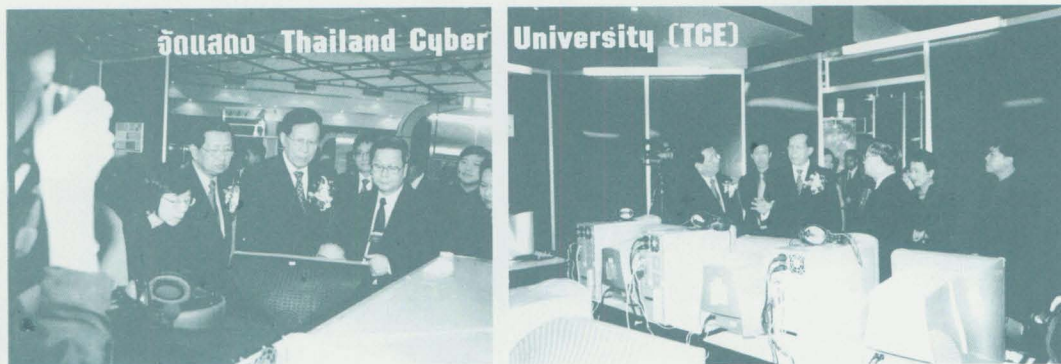
(Thai-Linet, e-Book, e-Journal, e-Thesis, e-journal Portal)

5. e-Community Zone

- Learning resources sharing การช่วยการสร้างแบ่งกันใช้สื่อการเรียนการสอน
- e-Learning Professional - Community of Practice ตอบปัญหาในการทำ

-e-Learning

6. e-Learning Professional Development Zone

(ศูนย์การศึกษา และพัฒนาบุคลากรเพื่อการจัดการเรียนการสอนทางไกลผ่านสื่อ อิเล็กทรอนิกส์)

- การสร้างบทเรียน e-Learning โดยตรงใน TCU
- การสร้าง Learning Object แบบต่าง ๆ เช่น Multimedia, Animation, Text เพื่อนำไปประกอบเป็นบทเรียนใน TCU
- e-learning Consulting Service เปิดโอกาสให้อาจารย์ และผู้สนใจสร้างบทเรียน มาปรึกษาวิธีการสร้างบทเรียน
- Professional Development Programme หลักสูตรการอบรม

7. e-Learning Showcase Zone

- นำเสนอบทเรียน e-learning ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ

8. เวทีกลางจัดกิจกรรม

เป็นเวทีจัดสัมมนา บรรยาย และจัดกิจกรรม เช่น

- คณาจารย์จากแต่ละสถาบันมาเล่าถึงประสบการณ์การใช้ e-learning ในการจัดการเรียนการสอน
- เจ้าของผลิตภัณฑ์ e-learning มาอธิบายถึงประโยชน์ และประสิทธิภาพของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ
- แนะนำในการจัดทำ หรือ ผลิตงานด้าน สื่อการเรียนการสอนทุกระดับ

บริเวณที่จัดแสดง : ภายในห้องบอลรูม

ส่วนที่ 5 การแสดง/กิจกรรม บนเวที จัดแสดงกิจกรรมของมหาวิทยาลัย และชิงทุนการศึกษา

บริเวณที่จัดแสดง : Atrium

ส่วนที่ 6 การแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา

บริเวณที่จัดแสดง : Zone C

ผลงาน 10 ประเด็นเด่น ในรอบปี 2547 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

รายงานโดย

ศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ภาวิช ทองโรจน์

เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

แนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาตามกรอบ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ซึ่งสืบเนื่องต่อมาเป็น พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นับเป็นความพยายามที่จะแก้ไขวิกฤตการณ์ของการศึกษาไทย ที่มีแนวโน้มว่าจะมีคุณภาพลดลง ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก และอาจก่อปัญหาให้สังคมไทยมีทุนมนุษย์ที่ไม่เอื้อต่อการแข่งขันในเวทีโลก

อย่างไรก็ดี การปฏิรูปการศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นแนวทางที่ต้องดำเนินการระยะยาว มีรายละเอียดปลีกย่อยมากและยุ่งยาก อีกทั้งเป็นแนวทางที่พัฒนาขึ้นมาตามกรอบแนวคิดในห้วงเวลาที่ล่วงเลยมาแล้วเป็นเวลานาน ครั้นเมื่อล่วงมาถึงปัจจุบันเมื่อสถานการณ์และสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปลี่ยนแปลงในช่วงรอยต่อระหว่างวิกฤตการณ์และการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจการดำเนินการตามวิถึปฏิรูปการศึกษาโดยสิ้นเชิงดังที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้นจึงไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงได้พัฒนาแนวคิดการปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันของประเทศ โดยมีหลักในการกำหนดแนวทางดำเนินการให้ ง่าย ปฏิบัติได้ เหมาะสมกับบริบทของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป และเห็นผลได้ชัดเจน แนวคิดที่ได้ปรับปรุงใหม่นี้ เรียกว่า “ยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติ” ของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยหลักดำเนินการง่าย ๆ สามประการได้แก่

- การสร้างโอกาสทางการศึกษา
- การพัฒนาการจัดการเกี่ยวกับคุณภาพการเรียนรู้
- การเพิ่มมาตรฐานและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

การดำเนินการของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ในช่วงประมาณหนึ่งปีที่ผ่านมาได้เป็นไปตามแนวทางทั้งสามประการนี้เป็นหลัก ผนวกกับการดำเนินการอื่น ๆ ตามกระแสการเปลี่ยนแปลงที่ได้เคลื่อนตัวมาแล้ว และตามบริบทสำคัญขงวิถึสากลในการพัฒนาอุดมศึกษาการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงประมวลได้ 10 ประเด็นเด่น ๆ ดังต่อไปนี้

1. การปรับโครงสร้างองค์กร

ตามเงื่อนไขของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้มีการผนวกรวมองค์กรหลักของประเทศที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาไว้ในกระทรวงเดียวกัน ดังนั้น โครงสร้างใหม่ของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้เริ่มต้นดำเนินการมาตั้งแต่วันที่ 7 กรกฎาคม 2546 จึงได้ผนวกเอาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเดิม และ ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม เข้ามาไว้เป็นส่วนหนึ่งของกระทรวงใหม่ด้วย ทบวงมหาวิทยาลัย ได้พัฒนามาเป็น สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เพื่อประโยชน์ในการบูรณาการดำเนินนโยบายการจัดการศึกษาของประเทศโดยครบวงจร

สกอ. ได้ปรับรูปแบบการดำเนินงานจาก ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม โดยเน้นการประสานงานและกำกับดูแล สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน ไปในทิศทางที่มีการกระจายอำนาจมากขึ้น บทบาทของ สกอ. จึงเป็นผู้นำกำหนดนโยบาย ซึ่งปรากฏในลักษณะของการให้แนวทาง การวางแผน มาตรฐานต่าง ๆ และการติดตามการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษา โดยเน้นหนักด้านการประกันคุณภาพทางการศึกษาและการดูแลให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการหน้าที่ให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ทั้งในด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย และการให้บริการทางวิชาการ

ปัจจุบัน สกอ. ดำเนินการภายใต้กรอบกฎหมายหลัก หลายฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 รวมทั้ง ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งรวมถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน และพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงฆ์ ทั้งสองแห่ง อีกด้วย

2. มหาวิทยาลัยใหม่ กับการขยายโอกาสทางการอุดมศึกษา

พร้อม ๆ กับการปรับโครงสร้างของระบบการศึกษา ได้มีการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ที่เดิม ไม่ได้มีสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏ รวม 41 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รวม 9 มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน ทำให้ปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน เฉพาะที่อยู่ในสังกัด สกอ. จำนวนถึง 148 สถาบัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยของรัฐเดิม	24	แห่ง	
มหาวิทยาลัยราชภัฏ	41	แห่ง	
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล	9	แห่ง	
สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	1	แห่ง	
มหาวิทยาลัยสงฆ์	2	แห่ง	(มหาวิทยาลัยในกำกับ)
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	58	แห่ง	
สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย	1	แห่ง	(สถาบันในกำกับ)
วิทยาลัยชุมชน	12	แห่ง	
รวม	148	แห่ง	

ทั้งนี้ ยังไม่ได้รวมสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่สังกัดกระทรวง/หน่วยงานอื่น เช่น โรงเรียนเหล่าทัพ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นต้น

จะเห็นว่า ปัจจุบันระบบอุดมศึกษาของประเทศไทยมีความกว้างขวางและหลากหลาย โดยมีมหาวิทยาลัยเดิม 24 แห่งที่มีความพร้อมในการพัฒนาวิชาการระดับสูง เตรียมประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก มีมหาวิทยาลัยราชภัฏซึ่งในปัจจุบันได้จัดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ว่าจะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อันได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลและสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เพื่อบริการถ่ายทอดและการผลิตนวัตกรรมของประเทศ นอกไปจากนั้น จากแนวโน้มปัจจุบันที่แต่เดิมอุดมศึกษาอาจเป็นระดับการศึกษาที่รองรับความต้องการเฉพาะระดับปัญญาชน (Elite Class) แต่ปัจจุบันได้ปรับเปลี่ยนมาเป็นการศึกษาเพื่อมวลชน เนื่องจากความต้องการเข้าศึกษามีมากขึ้นตามสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนไป สำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน เมื่อมีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ขึ้นมาในประเทศอีกเป็นจำนวนมาก จะเห็นว่า มหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถรองรับความต้องการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้เพียงพอ จึงนับว่าเป็นลักษณะสำคัญประการหนึ่งของอุดมศึกษาไทยที่สามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในด้านปริมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ดี สถาบันอุดมศึกษาที่เกิดขึ้นใหม่ ยังมีความอ่อนแอทางวิชาการอยู่เป็นอันมาก ในส่วนของกลุ่ม “มหาวิทยาลัยราชภัฏ” แม้ในสถานภาพเดิมอาจดำเนินการแยกกันเป็น “สถาบันราชภัฏ” 41 สถาบัน แต่การจัดสรรทรัพยากรและการวางแผนการศึกษายังเป็นลักษณะรวมศูนย์ ทำให้สถาบันแต่ละแห่งยังไม่ได้เสริมให้เต็มตามศักยภาพ และแนวทางการพัฒนาวิชาการยังไม่มีความเป็นอิสระอย่างเต็มที่ ดังที่หน่วยการศึกษาในสถานภาพมหาวิทยาลัยควรจะเป็น ในส่วนของ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล แม้จะได้พัฒนาตนเองขึ้นมาจนพ้นจากสถานภาพสถาบันอาชีวศึกษา มาเป็นสถาบันอุดมศึกษา ในนามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่เน้นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่ก็ยังต้องเสริมสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการอีกเป็นอันมากจึงจะสามารถบรรลุถึงสถานภาพแห่งความเป็นเลิศทางวิชาการ อันเป็นเป้าหมายร่วมของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหลาย ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการ จึงจัดทำโครงการพิเศษเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของมหาวิทยาลัยใหม่ในกลุ่ม ราชมงคล และกลุ่มราชภัฏ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับกลุ่มราชภัฏ ได้เน้นมหาวิทยาลัยใหม่ที่สุด 5 แห่ง โดยให้นำเสนอทั้งสองโครงการต่อคณะรัฐมนตรี

3. การพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมุ่งสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ

สมเด็จพระมหิตลาธิเบศ อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก เมื่อครั้งดำรงพระอิสริยยศเป็นกรมหลวงสงขลานครินทร์ และทรงดำรงตำแหน่ง ผู้บัญชาการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งเทียบได้กับอธิการบดีในปัจจุบัน ได้พระราชทานพระราชหัตถเลขา เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ไว้ดังต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยควรเป็นคณะอิสระ ขึ้นแก่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโดยตรง หรือขึ้นแก่ คณะอภิรัฐมนตรี เช่นเดียวกับวิทยาลัย อ็อกซ์ฟอร์ดและเคมบริดจ์ ก็ขึ้นกับเฮาส์ออฟ ลอร์ด มิได้ ขึ้นกับบอร์ดออฟเอ็ดดูเคชั่น...

“เพื่อที่มหาวิทยาลัยจะประพจน์หน้าที่ที่เข้าใจกันว่าเป็นกิจของมหาวิทยาลัย รัฐบาลจะต้อง ให้กรรมสิทธิ์พิเศษแก่มหาวิทยาลัย

ก. ทำการค้นคว้าหาความจริงในทางธรรม และในทางวิทยาศาสตร์ได้โดยสะดวก ด้วยการ ปกป้องรักษาของรัฐบาล

ข. นำความรู้และความคิดที่สอดคล้องมาได้นี้มาแพร่หลายสอนกุลบุตรด้วยความมุ่งหมายให้ แพร่ประโยชน์แก่บ้านเมืองและแก่โลก’

“จึงขอวางโครงการลงไปว่ารัฐบาลจะโปรดให้กรรมสิทธิ์พิเศษแก่สภากรรมการมหาวิทยาลัยให้ เป็นองค์คณะ มีสิทธิประกอบารค้นคว้า การสอน การให้ปริญญา การถือเอาหรือจำหน่ายหรือเป็น เจ้าของทรัพย์สินเป็นโจทย์จำเลยในศาลต่าง ๆ ได้เหมือนบุคคล”

“การเสาะหาวิชา หรือเปิดโอกาสให้กุลบุตรได้เรียนทำการเสาะหาวิชา เลี้ยงดูทำนุบำรุงนัก ปรชาญผู้สามารถเสาะหาวิชา และใช้ผลอันนั้นมาสอนกุลบุตรได้ เป็นกิจสำคัญที่สุดของ มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเป็นสมอต้นความคิดของชาติ เป็นสถานเลี้ยง “คนดี” ของชาติ...

“ผลของการเสาะวิชานี้ ต้องเอามาวางเป็นแบบแผนสำหรับความประพฤติของชาติทั้งใน ทางธรรมและวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเป็นหลักตัวอย่างการเป็นเครื่องวัด เป็นที่เก็บรวบรวมและ จำหน่ายเผยแพร่ความคิดของชาติเราเองและช่วยทำการติดต่อกับคณะที่มีหน้าที่คล้ายกันของนานาชาติ...”

แม้ในขณะนั้นได้มีการสถาปนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขึ้นมาแล้ว แต่ก็ทรงเล็งเห็นว่า มหาวิทยาลัยที่ได้ตั้งขึ้นมานั้นยังห่างไกลจากอุดมคติของการเป็น “มหาวิทยาลัยที่แท้จริง” อยู่อีกเป็นอัน มาก

นอกจากนั้น กรมพระยาชัยนาทนเรนทรฯ เจ้านายอีกพระองค์หนึ่ง ก็ได้ทรงวางแนวนโยบาย เกี่ยวกับระบบการบริหารมหาวิทยาลัยได้ตั้งข้อความต่อไปนี้

“...มหาวิทยาลัยมีทุนรอนและผลประโยชน์รายได้มากพอที่จะดำเนินการได้ดี ไม่ต้องอาศัยแต่ เงินในงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาลเท่านั้น เมื่อมหาวิทยาลัยบรรลุถึงซึ่งฐานะเช่นนี้แล้ว ก็ควรให้อิสระภาพ มากขึ้นได้ทุกทาง แต่ก็ยังควรอยู่ในความควบคุมของกระทรวงผู้ดูแลจัดการศึกษาทั่วไป ซึ่งอาจเรียก ชื่ออย่างอื่น ไม่เรียกกระทรวงธรรมการก็ได้ การควบคุมนี้จะเข้มงวดหรือหลวมเพียงใดก็สุดแล้วแต่ ความไว้วางใจที่จะให้แก่คณะศาสตราจารย์ได้ และสุดแล้วแต่การใช้จ่ายเงิน...

“...ความเป็นอิสระภาพของมหาวิทยาลัยทั้งในทางจัดการศึกษาและในการใช้จ่ายเงินที่หาได้เองและ การลงทุนหาผลประโยชน์นั้นเป็นสิ่งที่พึงปรารถนายิ่ง ควรอุดหนุน ไม่ควรเหนียวรั้วไว้...”

แม้เวลาได้ล่วงเลยมานาน แต่พระราชหัตถเลขาข้างต้นยังล้ำหน้ากาลเวลาแม้ในปัจจุบัน

สิ่งที่ทรงเล็งเห็น คือมหาวิทยาลัยที่แท้จริงนั้น ต้องมีความเป็นอิสระ ไม่อยู่ในกรอบของระบบราชการ สามารถปกครองดูแลตนเองได้ทั้งด้านการบริหารและวิชาการภายใต้การดูแลของสภามหาวิทยาลัย และที่สำคัญที่สุดคือ ความเป็นอิสระนั้นจะนำมาซึ่งบทบาทในการที่มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นแหล่งผลิต ความรู้อันจะเป็นต้นแบบของการเพาะบ่มคนดีมีความสามารถ รวมทั้งเป็นต้นแบบของการดำเนินการ ทุก ๆ ด้านของชาติ

ผู้รู้โดยถ่องแท้ของอุดมศึกษาไทย จึงได้ดำเนินการพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยให้ พ้นจากระบบราชการมาโดยตลอด โดยใช้ความพยายามโดยกระบวนการทางนิติบัญญัติเพื่อตรา พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยในรูปแบบใหม่ ที่เรียกกันภายหลังว่า “มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ” โดยมี หลักการง่าย ๆ คือ รัฐยังเป็นเจ้าของและให้การสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ แก่มหาวิทยาลัย แต่ให้ มหาวิทยาลัยใช้ระบบบริหารที่มีความคล่องตัว โดยไม่ใช้ระบบราชการ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการ และเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อให้บรรลุถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ ความพยายาม เช่นนั้นเท่าที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จ ส่วนใหญ่เกิดจากกระแสต่อต้านอันเนื่องมาจากความไม่เข้าใจ กันทั้งในระบบอุดมศึกษา ซึ่งบางครั้งกระจายไปสู่สังคมภายนอก

รัฐบาลปัจจุบัน ได้ผลักดันการพัฒนาระบบบริหารมหาวิทยาลัยมาอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นการให้ มหาวิทยาลัยเดิม 24 แห่งพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐเป็นกลุ่มแรก โดยการตราพระราช บัญญัติ การดำเนินการยังล่าช้าอยู่ในระยะเริ่มต้น ซึ่งเป็นขั้นตอนของการร่างกฎหมายโดยมหาวิทยาลัย ต่าง ๆ ต่อมาในช่วงก่อตั้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จนถึงปัจจุบัน (กรกฎาคม 46 - ธันวาคม 47) การดำเนินการออกกฎหมายมหาวิทยาลัยในกำกับจึงได้รับการผลักดันอย่างจริงจัง ทำให้มี ร่างกฎหมายของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เข้าสู่กระบวนการนิติบัญญัติในระดับต่าง ๆ ถึง 14 ฉบับ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติของ

1. มหาวิทยาลัยบูรพา (ผ่านวุฒิสภา อยู่ในระหว่างส่งกลับสภาผู้แทนราษฎร)
2. มหาวิทยาลัยทักษิณ (อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวุฒิสภา)
3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ส่งถึงวุฒิสภาแล้ว)
4. มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ส่งถึงวุฒิสภาแล้ว)
5. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ผ่านสภาผู้แทนราษฎร ส่งถึงวุฒิสภาแล้ว)

และมีอีก 11 ฉบับที่ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วาระที่ 1 แล้ว และบางฉบับอยู่ ระหว่างการพิจารณาของกรรมาธิการวิสามัญเพื่อแปรญัตติ ได้แก่

6. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
7. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
8. มหาวิทยาลัยศิลปากร
9. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

10. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
11. มหาวิทยาลัยมหิดล
12. มหาวิทยาลัยรามคำแหง
13. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
14. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ทั้งนี้ หลังจากการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2548 (กุมภาพันธ์ 2548) รัฐบาลใหม่คงจะได้ยืนยัน และผลักดันการตราพระราชบัญญัติทั้งหมดข้างต้น และฉบับอื่น ๆ ที่จะตามมาอีกต่อไป

4. การพัฒนาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สร้างโอกาสและกระจายความเป็นธรรม

ระบบการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ ได้ดำเนินการต่อเนื่องกันมาประมาณ 40 ปี แม้จะเป็นระบบที่นับได้ว่ามีความยุติธรรมและน่าเชื่อถือถือมาจากระบบหนึ่ง แต่เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป ระบบนี้ก็กลับเริ่มสะสมปัญหาอย่างต่อเนื่องเช่นกัน การที่ผู้ประสงค์เข้าศึกษาต่อ มุ่งศึกษาเพียงเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัยในสาขาวิชาที่ตนเลือกให้ได้ ทำให้สนใจศึกษาเฉพาะวิชาที่กำหนดเป็นเงื่อนไขในการสอบคัดเลือก และละทิ้งความใส่ใจในวิชาอื่น ๆ ทั้งหมด เป็นเหตุให้ได้รับการศึกษาพื้นฐานไม่ครบถ้วน เมื่อสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในวงกว้าง รุนแล้วรุนเล่า เราจึงมีประชากรที่ไม่มีความรู้รอบ ขาดความรู้อันเป็นคุณสมบัติที่จะทำให้เป็นคนเต็มคน อีกทั้งยังรู้ไม่ลึกเพราะมุ่งแต่เพียงท่องจำเนื้อหาที่คาดว่าจะปรากฏในข้อสอบคัดเลือกโดยไม่มุ่งศึกษาเพื่อรู้อย่างถ่องแท้ การสอบแข่งขันยังนำมาซึ่งทัศนคติของความต้องการเอาชนะ หวังเพียงได้ในสิ่งที่ตนต้องการ การที่ต้องการสร้างความสามารถให้เหนือกว่าทำให้เกิดการศึกษานอกห้องเรียนในลักษณะโรงเรียนกวดวิชาที่กลายเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ดึงดูดนักเรียนออกนอกห้องเรียน การเรียนซ้ำซ้อนแต่ไม่ครบถ้วนนับว่าเป็นความสูญเสียทางการศึกษา จึงอาจกล่าวได้ว่า ระบบการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยได้ทำลายหลักการของการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ส่งผลระยะยาวถึงคุณภาพของประชากร นอกจากนี้ ระบบการสอบคัดเลือกที่กล่าวกันว่ายุติธรรม แต่เมื่อมองจากสังคมในมุมกว้างกลับจะเห็นว่าไม่เป็นธรรม เพราะการแข่งขันอย่างสูงเพื่อแย่งกันเข้าเรียนในที่นั่งที่มีจำกัด ทำให้กลุ่มบุคคลเพียงจำนวนน้อยที่มีโอกาสที่ดีกว่าในสังคมเท่านั้นที่สามารถแย่งที่มาได้โอกาสเหล่านี้หมายถึงการได้เรียนในโรงเรียนที่ดีกว่ามีโอกาสเรียนกวดวิชากับครูผู้สอนที่ชำนาญ ซึ่งย่อมหมายความว่าโอกาสของการแข่งขันมักจะตกอยู่กับผู้มีฐานะดีและอาศัยอยู่ในเมืองใหญ่ ในขณะที่ผู้ที่ฐานะด้อยกว่าและอยู่ห่างความเจริญอาจแข่งขันไม่ได้ แม้ว่าในด้านความสามารถในการเรียนอาจเพียงพอที่จะเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ตนต้องการได้

สกอ. จึงได้วางแผนที่จะปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยเลือกใช้ยุทธศาสตร์ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเกิดผล จึงเลือกดำเนินการโดยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแบบทันที กล่าวคือ ได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า สำหรับปีการศึกษา พ.ศ. 2549 จะยกเลิก

การสอบแข่งขันที่ช่วยอยู่ในปัจจุบัน แล้วเปลี่ยนมาใช้ระบบคัดเลือกโดยพิจารณาจากสัมฤทธิ์ผลโดยรวมทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแทน ทั้งนี้ ด้วยเห็นจากพฤติกรรมของสังคมที่ความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงเป็นขั้นตอนโดยใช้เวลาหลายปีนั้น มักไม่ได้ผล เนื่องจากเกิดการต่อต้านทุกครั้งที่จะมีการเปลี่ยนแปลง ขณะนี้ การเตรียมการเพื่อใช้ระบบใหม่ได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง ในปีการศึกษา 2548 ได้ประกาศว่าเป็นปีสุดท้ายของสอบแข่งขัน สกอ. ได้ดำเนินการสอบร่วมกับมหาวิทยาลัยต่างๆ ต่อไป โดยมีประสิทธิภาพ โดยได้มุ่งแก้ปัญหาที่เกิดจากการสอบคัดเลือกที่ผ่านมา เรียกว่าความเชื่อถือจากสังคมโดยการพัฒนาระบบการออกข้อสอบ การผลิตและการควบคุมข้อสอบ ที่มีหลักประกันด้านมาตรฐาน ความโปร่งใส และปลอดภัย ขณะเดียวกัน ในปีนี้ก็ได้ดำริจัดให้มีการคัดเลือกตามระบบใหม่เป็นโครงการนำร่อง ที่ทดลองดำเนินการในวงจำกัด แต่ก็ได้พัฒนาระบบที่จำเป็นขึ้นมาเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติจริงในวงกว้างในปีหน้า เช่น ระบบการรับสมัครทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่มีการสมัครโดยผ่านระบบอินเทอร์เน็ตเพื่อเตรียมความเข้าใจของสังคมให้พร้อมสำหรับการปฏิบัติจริงในปีหน้าอีกด้วย

5. การเชื่อมโยงมหาวิทยาลัยสู่โลกอุตสาหกรรม

มุ่งให้ประเทศพึ่งตนเองและสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

มหาวิทยาลัยเป็นบ่อเกิดแห่งองค์ความรู้ซึ่งในหลายกรณีสามารถประยุกต์ทำให้เกิดนวัตกรรมในรูปแบบของสิ่งประดิษฐ์ วรรณกรรม หรือกระบวนการต่างๆ นวัตกรรมเหล่านี้ หากถูกนำไปพัฒนาใช้เชิงพาณิชย์ ก็กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นที่มาของธุรกิจ และอาจกลายเป็นพื้นฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจในที่สุด ประเทศที่พัฒนาแล้วทางด้านเศรษฐกิจทั้งหมด จะต้องเป็นผู้สามารถผลิตและครอบครองนวัตกรรม ซึ่งจะพบอยู่เสมอว่ามีต้นกำเนิดมาจากมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในโลกยุคปัจจุบันที่ผลิตภัณฑ์ฐานความรู้ันเกิดจากวิจัยและพัฒนาด้วยศาสตร์ชั้นสูงมักจะเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง สังคมที่ครอบครองนวัตกรรมจึงเป็นสังคมที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันในทางเศรษฐกิจสูงและดำรงความเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ

สิ่งที่ระบบอุดมศึกษาไทยยังขาดอยู่คือการเชื่อมโยงมหาวิทยาลัยสู่โลกอุตสาหกรรม เพื่อนำเอานวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญาต่างๆ ที่ได้คิดค้นขึ้นมาในมหาวิทยาลัย ไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ แม้ว่าในมหาวิทยาลัยไทยจะได้มีการประดิษฐ์คิดค้น และสร้างนวัตกรรมได้ไม่น้อย แต่กระบวนการต่อเนื่องไปสู่โลกการพาณิชย์มีไม่มากพอ ก็ทำให้ขาดแรงจูงใจในการสร้างนวัตกรรม

สกอ. เล็งเห็นจุดอ่อนอันนี้จึงได้จัดให้มีโครงการที่จะสนับสนุนการเชื่อมโยงระหว่างมหาวิทยาลัยอันเป็นแหล่งนวัตกรรม กับโลกธุรกิจ ภายใต้โครงการจัดระบบทรัพย์สินทางปัญญาในมหาวิทยาลัย ซึ่งบัดนี้ มีโครงการย่อยอยู่อย่างน้อย 2 โครงการ ได้แก่

โครงการจัดตั้งหน่วยบ่มเพาะธุรกิจในมหาวิทยาลัย (University Business Incubator ; UBI)

โดยในปีนี้ สกอ. ได้จัดงบประมาณรวมทั้งสิ้น 220 ล้านบาท เมื่อจัดสรรให้มหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งที่มีความพร้อม นำไปจัดตั้ง UBI โดยในหน่วยดังกล่าวจะเป็นที่ทำการของวิสาหกิจเริ่มต้น (Start-up Company) ซึ่งจะมีผู้ประกอบการที่อาจเป็นศิษย์เก่า อาจารย์ หรือแม้แต่นักลงทุนที่สนใจอื่นๆ ที่มีทุนเริ่มต้นไม่สูงนัก แต่มีแนวความคิด และต้องการที่จะประกอบกิจการ ซึ่งควรจะต้องอาศัยความรู้และนวัตกรรมอันเป็นที่มาของผลิตภัณฑ์ที่เป็นสินค้าของกิจการนั้น ที่มีต้นกำเนิดจากมหาวิทยาลัย หรือที่สามารถใช้ศักยภาพด้านต่างๆ ของมหาวิทยาลัยในการสร้างผลิตภัณฑ์ UBI จะให้สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจระยะเริ่มต้นในต้นทุนที่ต่ำ แต่ประสิทธิภาพสูง โดยการแบ่งปันการใช้ทรัพยากร เช่น อาคารสถานที่ บุคลากร หรือแม้แต่ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ระบบสื่อสารสารสนเทศ ก็อาจใช้ของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจคิดค่าใช้จ่ายในทันที หรือในกรณีที่มีผู้ประกอบการไม่มีกำลังจ่ายในขั้นต้น ก็อาจยอมให้ติดหนี้ ภายใต้ข้อตกลงที่จะเปลี่ยนหนี้สินที่มีต่อมหาวิทยาลัยนั้น เป็นหุ้นที่ให้มหาวิทยาลัยครอบครอง ในที่สุด เมื่อกิจการนั้นๆ สามารถตั้งตัวได้โดยถาวร มหาวิทยาลัยก็อาจถือหุ้นในบริษัทต่างๆ ที่ผันนวัตกรรมจากมหาวิทยาลัยไปสู่โลกธุรกิจ โดยวิธีเช่นนี้ มหาวิทยาลัยก็จะมีส่วนช่วยสังคมโดยเป็นบ่อเกิดของธุรกิจและหน่วยผลิตใหม่ๆ ซึ่งเป็นธุรกิจฐานความรู้ บริษัทตั้งใหม่เหล่านี้จะมีโอกาสในการอยู่รอดสูง เพราะในกรณีปกติ บริษัทตั้งใหม่ที่มีทุนต่ำมักไปไม่รอดในระยะเริ่มต้น เนื่องจากไม่สามารถแบกรับค่าใช้จ่ายได้ในขณะที่ยังไม่สามารถสร้างรายได้ในระยะเริ่มต้น หากสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในวงกว้าง บทบาทของมหาวิทยาลัยในการเป็นกลไกสำคัญของการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจก็จะมีมากขึ้นเรื่อยๆ ในปีปัจจุบัน สกอ. มีเป้าหมายที่จะให้เกิด UBI ขึ้นใหม่ในมหาวิทยาลัย 10 แห่ง ซึ่งขณะนี้กำลังอยู่ในช่วงของการวิเคราะห์โครงการที่มีมหาวิทยาลัยต่างๆ เสนอเข้ามาถึง 34 โครงการ

โครงการจัดตั้งสำนักงานจัดการผลประโยชน์จากเทคโนโลยี (Technology Licencing Office; TLO) โครงการนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของโครงการ UBI หรืออาจเป็นโครงการเอกเทศก็ได้ สกอ. จะสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย ตั้งสำนักงานที่จะทำหน้าที่สนับสนุนการนำเทคโนโลยีจากมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยสำนักงานจะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างผู้ประกอบการกับเจ้าของเทคโนโลยี โดยสำนักงานจะเป็นตัวกลางที่ดูแลผลประโยชน์ที่เกิดจากทรัพย์สินทางปัญญาเหล่านี้ รวมทั้งจัดระบบการวิจัยและพัฒนาเพิ่มเติม และการจัดหาแหล่งทุน ทั้งสองโครงการข้างต้น จะเป็นกลยุทธ์ที่จะช่วยให้ประเทศไทยก้าวอย่างมั่นคงเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้

6. อุดมศึกษาในยุคอินเทอร์เน็ต

- การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ และ Thailand Cyber University

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้เป็นศูนย์กลางเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยมีการพัฒนาต่อเนื่องกันมาเป็นเวลานาน เครือข่ายนี้เรียกว่า UniNet ซึ่งได้เชื่อมโยงระบบเครือข่ายของมหาวิทยาลัยทุกแห่งเข้าด้วยกัน โดยสายสัญญาณใยแก้วนำแสงเป็นหลัก ร่วมกับเทคโนโลยีอื่นๆ ตามที่มีอยู่ในแต่ละพื้นที่ อีกทั้งยังเป็นช่องทางติดต่อกับเครือข่ายนานาชาติอีก

หลายระบบ เช่น Internet, Internet2 และ APAN (Asia-Pacific Academic Network) เครือข่าย UniNet ได้ก่อประโยชน์อย่างยิ่งแก่การดำเนินการของอุดมศึกษาไทยได้เปิดช่องทางเชื่อมต่อด้านการวิจัย การเรียนการสอน การใช้ทรัพยากรต่างๆ ร่วมกัน โดย ในระบบ UniNet ยังมีระบบย่อย เช่นระบบ เชื่อมโยงห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และระบบโทรทัศนสองทาง (Video Conferencing System) เพื่อ สนับสนุนการเรียนการสอนและการบริหาร ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยต่างๆ ได้ใช้ระบบนี้เพื่อแก้ไขปัญหา การขาดแคลนอาจารย์โดยได้ผลดีเป็นอย่างยิ่ง

ระบบ UniNet เปรียบเสมือนการต่อเชื่อมมหาวิทยาลัยด้วยถนนข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อใช้ระบบนี้ ให้เต็มตามศักยภาพ สกอ. ยังได้จัดให้มีทรัพยากรทางการศึกษาต่างๆ ไว้ให้มหาวิทยาลัยร่วมกันใช้อีกด้วย เช่น หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Books) จำนวนหลายหมื่นรายการ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ของสาขา วิชาต่างๆ เช่น การแพทย์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น สกอ. ได้จัดหาหนังสือและฐาน ข้อมูลเหล่านี้โดยใช้งบประมาณปีละกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท อีกทั้งยังได้ให้ทุนสนับสนุนมหาวิทยาลัยต่างๆ รวมหลายสิบล้านบาท ให้ผลิตบทเรียนทางคอมพิวเตอร์ (Courseware) เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการใช้ งานร่วมกัน ซึ่งจะเป็นการยกระดับการเรียนการสอน และเปิดโอกาสอันกว้างขวางให้แก่บัณฑิตศึกษาทุก สถาบัน

ขณะนี้ เครือข่าย UniNet ยังจะได้รับการพัฒนาขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง โดยทำหน้าที่เป็น “มหาวิทยาลัย เสมือน” ภายใต้โครงการ Thailand Cyber University โดยเครือข่ายของ สกอ. จะทำหน้าที่เป็น ช่องทางขนาดใหญ่ในอินเทอร์เน็ต (Web Portal) ที่จัดการเรียนการสอนทางไกลโดยผ่านระบบ อินเทอร์เน็ตทั้งหมด โครงการนี้จะเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ ผู้เรียนสามารถเรียนได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ หรือความช้าเร็วในการเรียนรู้ อีกทั้งยังจะเป็น ช่องทางให้เกิดระบบการศึกษาตลอดชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

คอมพิวเตอร์แบบพกพาสำหรับนักศึกษา : เพื่อให้การใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการศึกษา เป็นไปโดยเต็มตามศักยภาพ สกอ. ได้เป็นตัวกลางการจัดหาเครื่อง คอมพิวเตอร์ส่วนตัวให้แก่บัณฑิตศึกษาผู้สนใจและมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ เป็นอุปกรณ์หลักในการศึกษา ในโครงการดังกล่าว สกอ. ได้เป็นตัวกลางจัดหาผู้จำหน่ายเครื่อง คอมพิวเตอร์ที่เสนอราคาและเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ที่สุด รวมทั้งได้ประสานกับสถาบันการเงินเพื่อ จัดเงินกู้สำหรับบัณฑิตศึกษาที่อาจมีความจำเป็นด้านการเงิน ซึ่งในการนี้ ธนาคารออมสิน ได้ เห็นแก่ ประโยชน์ในการพัฒนาอุดมศึกษาของชาติ จึงได้เสนอเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำเพื่อเอื้อให้ผู้ขาดแคลน ทุนทรัพย์ มีโอกาส มีอุปกรณ์ที่สำคัญนี้ไว้ใช้งาน โครงการความร่วมมือกับธนาคารออมสินนี้ จะเป็นการ นำร่องที่ดีสำหรับการเตรียมโครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับบัณฑิตศึกษาที่อาจเสนอเป็น ส่วนหนึ่งของโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษา ICL ที่รัฐบาลมีนโยบายจะนำมาใช้ใน ปี พ.ศ. 2549 ในที่สุด

7. หอพักเพื่อการเรียนรู้

- สร้างบรรยากาศทางการศึกษาพร้อมด้วยความประหยัดและปลอดภัย

การศึกษาระดับอุดมศึกษามักไม่จำกัดด้วยเวลา นักศึกษาอาจจำเป็นต้องทำงานนอกเวลา เช่น การทดลองในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ หรือการค้นคว้าในห้องสมุด เป็นต้น สถาบันอุดมศึกษาคุณภาพสูง เช่น ในต่างประเทศ จึงมักเติมประสิทธิภาพในการเรียนรู้โดยการจัดให้นักศึกษาพักอยู่ในมหาวิทยาลัย ในลักษณะของ residential university แต่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถจัดที่พำนักให้นักศึกษาได้อย่างเพียงพอ อีกทั้งเมื่อมีการสร้างมหาวิทยาลัยจำนวนมากขึ้น การที่จะจัดงบประมาณแผ่นดินเพื่อสร้างหอพักให้พอกับจำนวนนักศึกษานั้นย่อมไม่สามารถเป็นไปได้ อย่างไม่รู้ดี หากมีระบบจัดการที่ดี หอพักนักศึกษานั้นสามารถเลี้ยงตัวเองได้จากการเก็บค่าเช่าจากนักศึกษา ซึ่งปกตินักศึกษาก็ต้องรับภาระด้านนี้อยู่แล้ว ดังนั้น หากมีช่องทางที่จะจัดหางบประมาณในการสร้างหอพักได้ มหาวิทยาลัยก็อาจจัดการบริหารต่อไปได้

สกอ. จึงได้หาช่องทางที่จะช่วยมหาวิทยาลัยต่างๆ ให้สามารถจัดหอพักให้นักศึกษาได้ จึงได้ติดต่อขอความอนุเคราะห์จาก ธนาคารออมสิน เพื่อให้จัดเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ดำเนินการจัดสร้างหอพัก ธนาคารออมสิน ได้เห็นแก่ประโยชน์ในการพัฒนาอุดมศึกษาของชาติ จึงได้อนุมัติในหลักการโครงการเงินกู้ดังกล่าว โดยคิดดอกเบี้ยต่ำ ในอัตรา MLR-1.5 ซึ่งเมื่อคิดจากอัตราดอกเบี้ยกลางในปัจจุบัน (ประมาณ 5.7%) จะเป็นอัตราเพียง ร้อยละ 4.2 โครงการดังกล่าวนี้ว่าได้ประโยชน์เป็นอย่างมาก จะช่วยสร้างประสิทธิภาพในการเรียนรู้สร้างความปลอดภัยจากการที่นักศึกษาไม่ต้องเดินทางออกนอกมหาวิทยาลัยในยามวิกาลช่วยลดปัญหาสังคมจากการที่นักศึกษาออกไปเสี่ยงกับอบายมุขต่างๆ นอกมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังจะช่วยนักศึกษาประหยัดค่าใช้จ่ายอีกด้วย เนื่องจากหอพักที่จัดโดยมหาวิทยาลัยจะเก็บค่าเช่าต่ำกว่าหอพักเอกชน

ขณะนี้ มีมหาวิทยาลัย จำนวน 17 แห่ง แสดงความจำนงขอเข้าโครงการดังกล่าว เพื่อลงทุนสร้างหอพักตามเงื่อนไขของธนาคารออมสิน รวมทั้งสิ้น ประมาณ 20,000 เตียง คิดเป็นวงเงินประมาณ 3,000 ล้านบาท ซึ่งนับว่าช่วยแบ่งเบาภาระของงบประมาณแผ่นดินเป็นอันมาก

8. เครือข่ายการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ประสานให้มหาวิทยาลัยต่างๆ ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยจัดหางบประมาณส่วนกลางให้ ภายใต้โครงการต่าง ๆ ได้แก่ “โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและเศรษฐกิจฐานราก” “โครงการเรียนรู้ร่วมกันสรรสร้างชุมชน” และ “โครงการการบริหารกองทุนหมู่บ้าน” โครงการเหล่านี้ได้ดำเนินการติดต่อกันมา 4 ปีงบประมาณ ซึ่งยังผลให้เกิดการพัฒนาในระดับเศรษฐกิจฐานรากเป็นอันมาก โดยเฉพาะในส่วนของ การช่วยพัฒนาโครงการ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของรัฐบาล โครงการดังกล่าวได้ก่อให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการ จำนวน 8

เครือข่าย แยกตามภูมิภาคต่าง ๆ โดยในแต่ละเครือข่ายจะประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในแต่ละภูมิภาค และยึดโยงอยู่กับเครือข่ายของชุมชนอย่างเหนียวแน่น

ความเข้มแข็งของเครือข่ายนี้สามารถขยายผลต่อไปให้เกิดเป็นโครงการต่อเนื่องสืบต่อไปอีกด้วย อย่างเช่น สำนักงาน ก.พ.ร. ได้เห็นศักยภาพของเครือข่ายเหล่านี้ จึงได้หารือกับ สกอ. เพื่อจัดการเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างเครือข่ายมหาวิทยาลัย กับเครือข่ายจังหวัดของกลุ่ม ผู้ว่าราชการจังหวัด CEO โดยได้ลงนามในโครงการความร่วมมือไปแล้วหนึ่งกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาคตะวันตก ขณะนี้ ก.พ.ร. ยังหารือกับ สกอ. เพื่อจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือในกลุ่มภูมิภาคอื่น ๆ อีกด้วย

นอกจากนี้ เมื่อรัฐบาลมีโครงการใหม่ที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน โดยมีหลักการจำแนกพัฒนาชุมชนหรือหมู่บ้านที่มีขนาดต่าง ๆ กัน ดังที่รู้จักกันดีภายใต้ชื่อโครงการ SML เครือข่ายของมหาวิทยาลัยก็กำลังกลายเป็นกำลังสำคัญที่จะทำให้โครงการ SML เกิดขึ้นได้โดยมีสัมฤทธิ์ผล ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้โครงการ SML ประสบผลสำเร็จได้ จะต้องมีการวิจัยสำรวจข้อมูล และติดตามการดำเนินการของโครงการตลอดเวลา เครือข่ายของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความชำนาญด้านการวิจัยอยู่แล้วจึงจะตอบสนองโครงการ SML ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ขณะนี้ สกอ. กำลังสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยนเรศวร จัดตั้งสถาบัน SML โดยมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ

โครงการการบริหารกองทุนหมู่บ้าน เป็นการผสมผสานการศึกษา การวิจัย และการปฏิบัติการจริงในชุมชน โดยบัณฑิตที่จบใหม่ ๆ ที่ได้มีโอกาสเข้าไปช่วยรัฐบาลในการดูแลกองทุนหมู่บ้านจะได้เรียนรู้จากสภาพการทำงานจริง ผสมผสานกับการเรียนในสถานที่ตั้งของมหาวิทยาลัย บัณฑิตเหล่านี้ ได้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และขณะนี้ สกอ. กำลังสนับสนุนให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จัดการศึกษาเพิ่มเติมต่อยอดให้แก่บัณฑิตเหล่านี้ เพื่อให้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ในที่สุด ทั้งนี้ เพื่อเตรียมบัณฑิตเหล่านี้ให้พร้อมที่จะเข้าทำงานในหมู่บ้าน ภายใต้ดำริของรัฐบาลที่จะพัฒนากองทุนหมู่บ้านให้เป็นธนาคารหมู่บ้าน ในที่สุด

นอกจากเครือข่ายการวิจัยข้างต้น สถาบันราชภัฏ เดิม 41 แห่ง ยังได้มีชุดโครงการวิจัยร่วมกันรวม 11 ชุดโครงการ ซึ่งได้กลายมาเป็นเครือข่ายการวิจัยอีกเครือข่ายหนึ่ง ที่ยังผลแก่การพัฒนาชุมชนเป็นอันมาก

10. ความสัมพันธ์กับอุดมศึกษานานาชาติ

สกอ.ทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานของ “เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน” (ASEAN University Network) โดยเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการอำนวยการ อีกทั้งยังทำหน้าที่เป็นที่ทำการของ ศูนย์อุดมศึกษาของ SEMEO (SEMEO RIHED)

นอกจากนั้น สกอ. ยังได้รุกข้ามพรมแดนไปเปิดความสัมพันธ์กับหน่วยงานอุดมศึกษาในประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งนานาชาติอื่น ๆ ทั้งนี้ ในปี 2547 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้นำคณะไปสร้างความสัมพันธ์กับ กระทรวงศึกษาธิการและมหาวิทยาลัยในประเทศพม่า และยังได้เปิดแสดง

นิทรรศการอุดมศึกษาไทย ณ เมืองย่างกุ้ง รวมทั้งยังได้นำคณะไปร่วมประชุมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การศึกษา ประเทศออสเตรเลีย และต้อนรับรัฐมนตรีฯ จากประเทศเดียวกันนี้ในวาระครบรอบ 20 ความสัมพันธ์ระดับอุดมศึกษาระหว่าง ไทย-ออสเตรเลีย นอกจากนี้ ยังได้มีการเจรจาและดำเนินการโครงการความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศอื่น ๆ เช่น สหภาพยุโรป สหราชอาณาจักร (โครงการพัฒนาอาจารย์) ฝรั่งเศส (การจัดทำระบบเทียบโอนประสบการณ์ การจัดตั้งสาขาการบิน ฯลฯ) ออสเตรเลีย (การจัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษา) ไอร์แลนด์ รัสเซีย เยอรมนี สาธารณรัฐเชค โอมาน อียิปต์ จีน เกาหลี ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์ กัมพูชา ลาว เวียดนาม

11. เรื่องเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ในช่วงปี 2547 ที่ผ่านมา สกอ. ยังได้ดำเนินการโครงการต่าง ๆ ที่เป็นโครงการต่อเนื่องที่ได้มีการดำเนินการอยู่แล้ว โครงการเหล่านี้ได้แก่ การจัดการศึกษาแบบสหกิจศึกษา การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมโดยการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดสัปดาห์ศิลปวัฒนธรรม 4 ภาค และการ จัดมหกรรมดนตรีไทยอุดมศึกษา ในส่วนของการสนับสนุนการกีฬานั้น นอกจากการร่วมเป็นเจ้าภาพการ จัดการแข่งขันกีฬาอุดมศึกษา และเป็นเจ้าภาพในการส่งนักกีฬาไปร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียน ณ ประเทศอินโดนีเซีย แล้ว ในปีที่ผ่านมา ยังได้สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยเป็นเจ้า ภาพจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลก 3 ประเภทกีฬา ได้แก่ ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จัด วอลเลย์บอลชายหาด ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จัดการแข่งขันกอล์ฟ และมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์จัดแข่งขันแบดมินตัน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมในการที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัด มหกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยโลกฤดูร้อน ในปี พ.ศ. 2550

สกอ. ยังได้รับมอบหมายจากรัฐบาลดำเนินการโครงการที่สำคัญที่จะเกิดขึ้นในอนาคต อันใกล้หลายโครงการ ซึ่งการเตรียมการได้เริ่มต้นแล้วตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป โครงการเหล่านี้ได้แก่ การ จัดตั้ง “สำนักงานโครงการเงินกู้เพื่อการศึกษาโดยสะท้อนรายได้ในอนาคต” (Income Contingent Loan) การจัดตั้ง “สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ” และ การเตรียมการจัดการประชุมอธิการบดีโลก ในปี พ.ศ. 2549 ซึ่งรัฐบาลได้ให้เป้าหมายให้มีอธิการบดีเข้าร่วมประชุมไม่ต่ำกว่า 1,000 คน

ขอเชิญประกวดสื่อการเรียนการสอนเพื่อชิงรางวัล... พร้อมเกียรติบัตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

มหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย : TCU (Thailand Cyber University) ขอเชิญชวนคณาจารย์ นักวิชาการ และ นิสิตนักศึกษาทุกท่านจากสถาบันการศึกษาทุกระดับ เข้าร่วมประกวดสื่อการเรียนการสอนเพื่อชิงรางวัล และเกียรติบัตร จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กระทรวงศึกษาธิการ

สื่อการเรียนการสอน ที่จะประกวดแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภท ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เพื่อให้ประกอบการสอนเนื้อหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
2. ประเภท เกมการศึกษา (Interactive Educational Game) เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งผ่านการเล่นเกม ซึ่งอาจจะเป็นเกมประเภทต่าง ๆ หรือเกมจำลองสถานการณ์
3. ประเภท บทเรียนออนไลน์ (Online Tutorial) สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self paced learning) ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการเรียน เนื้อหา และการทดสอบความรู้ด้วยตนเองหลังการเรียน (Self assessment) (หมายเหตุ สื่อประเภทบทเรียนออนไลน์ รับเฉพาะจากอาจารย์โดยจะต้องระบุ รายวิชาที่ใช้บทเรียน, หลักสูตร และสถาบันการศึกษา)

การตัดสิน จะใช้เกณฑ์ 3 ด้าน คือ 1. ด้านคุณภาพของเนื้อหา 2. ด้านความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ตาม วัตถุประสงค์ของแต่ละประเภท 3. ด้านความง่ายในการใช้งาน

การตัดสิน จะใช้คะแนนจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา โดยพิจารณาคะแนนการไหวต และความ คิดเห็นของสมาชิกของศูนย์กลางการแบ่งปันสื่อการเรียนการสอนที่สนใจและได้ทดลองใช้สื่อร่วมด้วย แต่ละประเภทของสื่อการเรียนการสอนจะมี 3 รางวัล และแยกการตัดสินออกเป็น สื่อที่ผลิตจากอาจารย์ (ประเภทที่ 1-3) และสื่อที่ผลิตจากนักวิชาการ นิสิต นักศึกษา (ประเภทที่ 1-2)

รางวัล เจ้าของสื่อการเรียนการสอนที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ จะได้รับคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กพร้อมเกียรติบัตร รองชนะเลิศจะได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะพร้อมเกียรติบัตร และอันดับ 3 จะได้รับเครื่องพิมพ์ดีดพร้อม เกียรติบัตร รางวัลชมเชยจะได้รับเกียรติบัตรจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

กำหนดการ เปิดรับสื่อการเรียนการสอนเข้าประกวด 12 ม.ค. 2548 ปิดรับ 12 มี.ค. 2548 ประกาศผลรางวัล วันที่ 8 เม.ย. 2548

สอบถามรายละเอียดได้ที่ สำนักงานบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาการศึกษา สกอ.

โทรศัพท์ : 02-3545500 ต่อ 740 หรือที่

<http://www.uni.net.th/tcu>

คณาจารย์ที่สนใจจะเรียนรู้การสร้างสื่อการเรียนการสอนและต้องการสมัครขอพื้นที่สำหรับการติดตั้ง บทเรียนในมหาวิทยาลัยไซเบอร์ไทย : TCU สามารถเข้าอบรม การสร้างบทเรียนออนไลน์ ในงานนิทรรศการ ในโซน e-Learning Professional Development พร้อมรับสิทธิเปิดพื้นที่สร้างบทเรียนออนไลน์ได้โดยไม่ต้อง เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

“มหกรรมอุดมศึกษา” ครั้งแรกในประเทศไทย

ศาสตราจารย์พิเศษภาวิช ทองโรจน์ เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา มอบของที่ระลึกแสดงสัญลักษณ์ “งานมหกรรมอุดมศึกษา” (Unirersity Fair 2005) ครั้งแรกในประเทศไทย แต่นายอดิศักดิ์ โพธิารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงาน และแสดงปาฐกถาพิเศษ ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในวันที่ 12 มกราคม 2548 ซึ่ง สกอ. ได้ทำการถ่ายทอดสดพิธีเปิดงานและปาฐกถาพิเศษ ออกอากาศทั่วประเทศทางสถานีโทรทัศน์ ไอทีวี

บริการข่าวสารด้านการอุดมศึกษา

อนุสารอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลและ

ความก้าวหน้าของการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์

นำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหว ในแวดวงอุดมศึกษาไทย

ติดตามอ่านได้ที่ <http://www.mua.go.th/PRWEB/index.htm>

<http://www.mua.go.th>

เว็บไซต์เดิมของทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ให้บริการข้อมูลข่าวสารด้านการอุดมศึกษา และเผยแพร่ภารกิจ/กิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในสังกัดรวม 148 แห่ง แก่ประชาชนทั่วไป

อนุสารอุดมศึกษา จัดทำโดย : ฝ่ายประชาสัมพันธ์ กลุ่มสารนิเทศ สำนักอำนวยการ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กทม. 10400

โทรศัพท์ 0-2354-5603, 0-2354-5500 ต่อ 611 โทรสาร. 0-2354-5603

E-mail : mua_pr@mua.go.th

